

L'Observatori **Manel Larrosa** Arquitecte i urbanista

L'alcaldesa i Cercle Entitats

La ciutat demana orientació, un camí compartit per tots i que no sigui a quatre anys vista, sinó molt més enllà

Dimecres passat tingué lloc el debat entre l'alcaldesa i el Cercle d'Entitats de Sabadell. En síntesi, havia de ser la continuació dels debats preelectorals i l'exposició de l'enfocament del nou govern. Llavors es preveia dispers i ha resultat més simple, amb una força central i una d'acompanyant, situació allunyada dels equilibris que llavors es preveien.

El juliol passat, el Cercle havia presentat a l'alcaldesa deu propostes clau per fer camí. I, no obstant això, la seva posició no va ser una resposta minuciosa a aquestes deu demandes, sinó, bàsicament una llista de previsions per part del nou govern. En primera impressió, ens pot semblar que defugí la demanda efectuada, però hi plantejarem un balanç més rigorós.

La presentació de propostes per a quatre anys i amb un compromís de realitzar-les no deixa de ser una novetat, ja que usualment es treballa amb una perspectiva anual i dins el seu pressupost. Aquestes propostes, enfocades

en les prioritats polítiques del seu grup, comprenen tots els camps i bàsicament són obres i inversions incloses, però, en un enfocament dels serveis municipals dels diferents camps: social, habitatge, esportiu, cultural, etc.

Tot i les formes educades i diplomàtiques per part de tothom, hem de reconèixer que l'alcaldesa podria témer un examen com el que se li feia. I se'n va sortir prou bé, la qual cosa permet enfocar el futur de les relacions amb les entitats i les seves demandes.

Ara bé, l'esforç d'exhaustivitat i concreció, al mateix temps que de realisme en el que es pot i el que no, no treu el nostre gust de poc, el qual demanda algunes coses més complexes: la primera seria relat. La ciutat i la seva situació de crisi que ens va transformar ara fa deu anys demana orientació, conèixer un camí compartit, traçar-lo conjuntament i saber que no és a quatre anys vista, sinó molt més enllà. Un relat no s'improvisa en pocs mesos, això és cert, però la necessitat de la ciutat va per aquí i el fet de l'existència del Cercle d'Entitats afavoreix el govern municipal i la seva alcaldia per a

Un relat no s'improvisa en pocs mesos, però la necessitat de la ciutat va per aquí

traçar-lo. Recordeu allò de "no solament de pa viu l'home, sinó de tota paraula...", doncs això, necessitem relat, discurs, guió. És més, si l'alcaldesa pensa durar i elevar el seu llistó i categoria, el necessita tant com nosaltres.

I és que potser les deu propostes fetes pel Cercle d'Entitats, i de moment no respostes del tot, anaven per aquest camí, quan demanàvem: participar en una taula de debat estratègic, assumir una relació de participació amb el govern de la ciutat que anomenem co-govern, tot i que molt respectuosa amb la representació política i els seus deures. Demanàvem també una agència publicoprivada per repensar l'economia de la ciutat i la seva dimensió social, i també que l'Ajuntament es nodreixi d'un instrument específic, com havia existit fa anys, per a una acció urbanística potent. Demanàvem un pla d'acció social a escala de la ciutat, no solament dels serveis municipals, una acció més cooperadora amb les entitats i, en particular, amb un programa d'ajuts econòmics competitiu, per tal d'aproximar-nos a l'experiència d'altres ciutats. I, finalment, una acció supralocal amb visió de Vallès.

Compartim amb ella la importància del Taulí com a capital de ciutat i el seu potencial. L'alcaldesa hi afegeix l'aeroport com a element estratègic, però de la suma de tot plegat n'hauria d'emergir una visió més construïda.

Acceptem, doncs, el repte i no ens quedarem pas aturats. Seguirà.